

om, saaledes skulle, naar Rigsdagstidenden foreligger trykt, alle de af den sidste ærede Taler berørte Punkter blive Gjenstand for fornyet Overveelse.

Flensborg: Det er kun to Ord, jeg har at sige. I § 12 staaer der udtrykkelig, at det med Hensyn til Amtsundhedsdirectionens Afgjorelse over et af Sundhedscommissionen afgivet Skjøn har sit Forblivende. Det forekommer mig nu, idet jeg forøvrigt er entg med den ærede Ordfører, at der kunde være ligesaa megen Grund til i § 9 at sige: forøvrigt har det sit Forblivende ved denne Beslutning.

Justitsministeren: Jeg kan ganske tiltræde den Fortolkning af de omhandlede Bestemmelser, som den ærede Ordfører har fremsat. Kun forsaavidt han har fordigaet en Bemærkning, som den ærede Abo Landssthingsmand for 6te Kreds (Flensborg) har fremsat med Hensyn til Forholdet mellem § 11 og § 12, skal jeg tilføie, at det forekommer mig klart, at Politimesteren, naar han ikke er tilfreds med Sundhedscommissionens Skjøn, maa kunne fordrø det indanket for Sundhedsdirectionen.

Kirck: Det er blot i Anledning af nogle Uttringer fra den ærede Ordfører, at jeg finder Anledning til at gjøre en Modbemærkning. Jeg troer neppe, at det vil lykkes ham, for Engländerne at godtgjøre den Fortolkningsmaade, han fremsatte af den Sætning: my house is my castle, d. e. mit Hus er min Fæstning eller med andre Ord paa Dauff, der hvor jeg boer, der vil jeg have Fred og Ro, der har ingen Anden Noget at gjøre. Jeg tvivler meget paa, at nogen Mand i England vil fortolke dette, saaledes som Ordføreren har fortolket det; men det kan jo Altsammen anvendes, efter som det passer til en Lov, paa den ene eller den anden Maade. Den Fortolkning, han gav, maa jeg bestemt modsætte mig, ikke blot for Engländernes Vedkommende, men ogsaa for de Danstes Vedkommende. Jeg troer, at enhver Mands Hus bør være helt og frit som muligt for al Inquisition,

og Inquisition kalder jeg det, naar der skal tillægges Sundhedspolitiet den Myndighed, som her er foreslaet. Det er en inquisitorisk Fremgangsmaade, der ingenlunde stemmer med den Humanitet, der gaaer igjennem hele vor Lovgivning; det er et Indgreb ikke alene i Eiendomsretten, men i den personlige Ret til at værne om sin Eiendom. Vel kan det siges, som her er udtalt, at Nødvendigheden under visse Forhold, naar smitsom Syge og andre Under udvikle sig, kan fordrø, at der maa Noget til at dæmpe disse; men der skal dog et vist Maadehold gaae igjennem Alting, og saaledes ogsaa her, og jeg tør derfor ikke alene paa egen, men ogsaa paa Medborgeres Vegne tilbagevise den Fortolkning, som Ordføreren har givet af det engelske Bælgssprog, at Huset er mit, og Huset vil jeg have Fred i.

Ordføreren: Jeg behøver ikke at gjøre opmærksom paa, at dette ikke i allermindste Maade berører, hvad jeg har sagt. Jeg har al Respect for den ærede Landssthingsmands Kundskaber i engelsk Sprog og engelsk Historie. Jeg vedbliver imidlertid min Mening, at den omhandlede Sætning har sin største Hjemmel fra en tidligere Tid, og jeg kunde, hvis der her var Leilighed dertil, paavise i en heel Mængde nyere engelske Love, at man ingenlunde i den yderste Consequent fastholder den saaledes som tidligere. Forøvrigt er det jo hverken philologiske eller historisk-antiquariske Spørgsmaal, som her foreligger. Jeg skal kun gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at hvis han ønsker at faae denne Paragraph til at gaae ud, vil Følgen ikke blive, at Politiet i Sundhedsvæsenets Interesse og Diemed ikke kan faae Andet at vide, end hvad det kan seere Vidne om; men den praktiske Følge deraf vil blive, at Borgerne miste den Garanti for en maadeholden og besindig Brug af Politiets Ret til at anstille saadanne Undersøgelser, som ligger deri, at det kun er Sundhedscommissionen i dens Hæelhed, der kan tage Beslutning, og deri, at den skal afgive en motiveret Kjendelse, og at det som en Følge deraf staaer i Bedkommendes Magt at paaanke denne med den større Kraft, som altid er mulig, naar man skal angribe en motiveret Kjendelse, frem-